

‘IK KRIJG HIER EEN GEWELDIGE KANS’

De Bolder begeleidt nieuwkomers naar werk. Het opleidingsniveau peilen, de Nederlandse werkcultuur bijbrengen en een juiste match maken. Normaal gesproken begin je op een productieafdeling. Mohamed Mohamed Kurdi (35) uit Syrië treedt buiten de geijkte paden. Hij mocht binnen De Bolder op stage bij financieel adviseur Marian Wester. Een opstapje naar – hopelijk – een mooie toekomst in de Texelse financiële wereld.

‘Goedemorgen, welkom! Prettig om kennis te maken, wil je daar zitten?’ Mohammed wijst naar de bureaustoel tegenover hem. We zitten coronaproof aan tafel. Computers staan tussen ons in, de bakjes met inkoopfacturen liggen klaar voor verwerking. Eén dag per week is dit kleine kantoortje de werkplek van Mohamed. Hij voelt zich hier als een vis in het water. In Syrië volgde hij de studie Bankieren en Accountancy en hij duikt graag in de cijfers. Zijn stagebegeleider Marian Wester is net zo

enthousiast. ‘Ik merk aan alles dat zijn opleiding aansluit op onze eisen. Hij kon gelijk met moeilijke Excelsheets uit de voeten. Mohamed is heel *eager* om te leren. We praten Nederlands en ik laat hem onze vaktijdschriften lezen. De kennis is er wel, maar je zit met die grote taalbarrière. Ik heb zelf achttien jaar in Suriname gewoond en reisde vaak naar het binnenland. Daar was het soms ook communiceren met handen en voeten. Dus ik weet hoe lastig het is!’ Mohamed pikt alles enorm snel op, dat vind ik knap. Het kostte in het begin wat extra tijd, maar dat betaalt zich ruimschoots terug. Ik vind het gaaf om met hem te werken.’

De Bolder begeleidt nieuwkomers

Een veilig thuis

Nieuwkomer Mohamed bouwde jaren aan zijn toekomst in Syrië. Een diploma halen, werk vinden, trouwen: in zijn thuisland doe je alles stap voor stap. ‘Faciliteiten en middelen zijn beperkt, dus je maakt geen langetermijnplanning zoals de meeste Nederlanders doen.’ De oorlog schopte alles in de war. In 2014 vluchtte hij voor het vele geweld. ‘Ik ben eerst in Irak terechtgekomen. Daar heb ik alles aangepakt om te overleven. Een gebrek aan papieren maakte het leven moeilijk. Er was daar geen toekomst en ik kon niet meer terug. Via Turkije ben ik naar Nederland gegaan. Dat was in januari 2019; mijn vrouw volgde later. Na een paar maanden sta je voor de keuze om je ergens te vestigen. Bij het AZC zeiden ze: ga naar Texel, daar is het rustig en veilig. Ik had nog nooit van het eiland gehoord, maar ze hadden gelijk. Het is hier prachtig, een klein paradijs.’

Dorpse mentaliteit

De overstap van Syrië naar Texel bleek niet heel moeilijk. ‘Ik kom uit Amuda, een kleine stad en heel gemoedelijk. De dorpse mentaliteit is behoorlijk vergelijkbaar. We hebben zelfs gezamenlijke tradities, zoals 11 november en Nieuwjaar! Het enige wat echt verschilt, is de Nederlandse structuur. Alles is hier zo georganiseerd, mensen leven met het oog op de klok. In Syrië zijn we gewend om flexibel te zijn. Ik kwam een keer tien minuten te laat, maar dat gebeurt mij niet meer. Tijd is tijd’, lacht Mohamed. ‘De mensen zijn aardig en behulpzaam. Als ik wat vragen heb, staat de buurman voor me klaar. Ook op de sportschool en bij De Bolder heb ik goed contact met Texelaars. Ik wil mezelf niet opdringen, maar wél graag Nederlands praten. Ik kijk thuis veel tv, van het journaal tot dierenprogramma’s. Zo hoop ik meer te leren. Want dat is het grootste probleem voor mij: de taal.’ Toch is van enige schroom op dat gebied niets te merken. Het interview doen we grotendeels in het Nederlands. Indrukwekkend, als je bedenkt dat Mohamed – vanwege corona – pas vijf maanden in de schoolbanken heeft gezeten.

Zijn ogen lichten op als hij over het werk bij De Bolder vertelt. ‘Ik ben zo blij met deze kans. Het is geweldig om in je eigen vak te werken. De basis is

hetzelfde; ik moet vooral de regels ontdekken. Zo werkt de btw hier net even anders. In de accountancy is het belangrijk dat je secuur bent. Elke fout is een kleine ramp, dus ik let enorm goed op.’ Mohamed merkt dat hij stap voor stap progressie boekt. Hij krijgt zelfstandige taken en begrijpt de Nederlandse Excel-versie steeds beter. ‘Ik doe mijn best, maar *things take time to be a tradition*.’ Het is zijn enige Engelse ‘uitstapje’ tijdens dit gesprek om zijn punt te maken. ‘In Nederland willen mensen je echt iets leren. Heb je ambitie, dan word je gestimuleerd om vooruit te komen. Ik heb al een specialisatie in *finance*. Natuurlijk hoop ik op een baan in deze branche!’

Het T-woord

Op Texel kan Mohamed een nieuwe start maken. Hij focust zich voorlopig op de Nederlandse taal. ‘Nu ik rust heb, is het tijd voor de toekomst. Eigenlijk zou ieder mens jaarlijks een plan moeten maken. Zodat je vervolgens terugkijkt: *Wat heb ik goed gedaan? Waar heb ik iets laten liggen?* Zo kun je jezelf steeds verder uitdagen.’ Mohamed staat ondertussen voor de grootste uitdaging van zijn leven: het vaderschap. Zijn vrouw bevalt dit najaar van hun eerste kindje. ‘Toen ik bij de verloskundige het hartje hoorde kloppen, was ik op slag een ander mens. Ik heb ook gelijk gevraagd wanneer een baby een Texelaar is. Kijk, als ouders zijn wij buitenlands. Mijn grootste wens is daarom een bevalling op Texel. Die T-letter is voor mij al genoeg!’

Denk met ons mee!

‘Bij De Bolder zorgen we dat nieuwkomers job ready worden. Een proces dat wij verder willen professionaliseren. Het blijkt soms even puzzelen om het niveau te bepalen. Een ingenieursdiploma kan hier een totaal andere betekenis hebben. De Bolder fungeert ook als *spin in het web*. Want je kunt wel willen werken, maar als de kinderopvang niet is geregeld, dan wordt het lastig. Daar moet je iemand bij helpen. Samen met andere instanties proberen wij nieuwkomers effectief klaar te stomen voor de arbeidsmarkt. Ik zou werkgevers willen vragen: denk met ons mee! Wat heb je nodig qua begeleiding? We maken het graag makkelijk voor bedrijven.’

Casper Landman – trajectcoach De Bolder